

ריחה של הנבחרת

בין מאות האורחים שנהרו במשך כל יום השבת למלון אנדיה כדי לחזות בווידיאו של שחקני הכדורגל הרוסיים בלט גם ח"כ חרות **מנחם בגין**. כשנשאל: "מה לך ול רוסים?" השיב בגין: "מה אתם רוצים מיניו אני באתי שפוט כרי לרקוד עם אשתו". . . יומיים לפני כן, כשניסה עי תונאי להתקשר טלפונית עם בגין, ענתה אשתו מהעבר השני: "סליחה אדוני, מר בגין כותב מאמר. נא לצלצל בערב." התי ברה, כי מדי יום ה' מסתגר בגין בביתו, מנתק את עצמו מכל העולם ולחומר את מאמרו השבועי לעיתון מפלגתו, בלי להניח לשום עניין להציאו מקרבתה. שעה שביקרה משלחת הכדורגל הישראלית בבני יני הקרמלין, התבקשו הבאים לחתום את שמותיהם בספר האורחים. כשהגיע תורו של כתב מעריב **אהרן דולב**, התעקש מי שמו לחתום את שמו של **דוד בר גוריון**. נימוקו: "ממילא לא יוכל אף אחד כאן לקרוא זאת". . . השופט **ד"ר יוסף לב**, נשיא התאחדות הכדורגל, לא יכול היה להאמין בשעת הביקור במאזוליאום, כי גופותיהם החנוטות של וולאדימיר אי ליץ לנין ויוסף היסארינוביץ סטאלין הן אמיתיות. טענתו, עליה הוא עומד בעקשנות עד היום: הגופות אינן אלא העתקי ג' . . . מנהג מוזר של הכדורגלנים הסובייטיים משך את תשומת-אפם של הישראלים שהצליחו להתקרב אליהם כמסתחרי חוסם: הם מבשמים את עצמם במנות גדר שות של מירבושם. את ההסבר נתן החלוץ **סרגיי סלניקוב**: "אנו אוהבים בושם, ואין אנו רואים עוול במריחתו על גופנו, רק שבושם שלהלכה הוא מיועד לגושים". . . תוצאה ראשונה מהצלחתה של הומרת **חנה אהרונה** בהופעותיה בפאריס: מפקידי רסיס **פראנסיס לופז** הציע לה תפקיד ראשי בסרטו שהוא מעוניין להסריט. . . בינתיים, אחרי הופעותיה בסלוחיוויה, סובלת חנה מחוסר-אפשרות לתנועה חופשית בר חובות עיר-האורות: בכל פינה עוצרים אר תה מבקש-רתימות. . . הרקדנית **זהבה פראנסיס** (העולם הזה 978) סיפרה כי הוסיפה לא מכבר בפני עין-המצלמה בצרפת, כדי לבצע ריקוד צועני שיכלל בנוסחה ה' חדשה של הסרט הגיבן מונט-דאם. בו משחקת **גינה לולובריג'ירה** בתפקיד ראשי. תפקיד קטן אחר מילאה זהבה בסרט של **אדי קונסטאנטין**, ששוחח, לדבריה, באדיש שוטפת והבטיח לבקר בקרוב בישראל, הוא גם הציע לה לשחק תפקיד ראשי

דוקרב לאור הזרקוב

בסרט שהוא עצמו עומד לייצר בטהיטי, אולם זהבה נאלצה לדחות הצעה זו בגלל צו גיוס מישראל. מסיבה זו דחתה גם הש' בתפוח כנציגת ישראל בתחרות מיס ויניברס. בפרלמו, איטליה.

ח"כ אחדות העבודה **יגאל אלון** סיפר השבוע, כי מאז נודע על הסכנה שבאכילת תרנגולות מהורמנות, אסרה עליו אשתו לאכול תרנגולות. . . בעיקבותיו יצא גם שלישי לשעבר, **ירוחם** ("הגינגי") **כהן**, רחוק עדיין וחסידי גדול של תרנגולות בציר רתן הצלווייה המבושלת והמוטוגנת. ירוחם, שהגויס קצת באכילת תרנגולות לפני הפיר-סומים האחרונים, סיפר כי מאז הוא קופץ בכל בוקר עם קומו אל המראה, כדי לברוק אם לא חלו תמורות כלשהן. . . **יצחק משיח**, רקדן הבאלט שנפצע בתאונה, לא בכה כשהודיעו לו כי יש הכרח לקטוע את רגלו, אולם בראותו השבוע את מודעת הענק המבשרת על הופעת מאה אנשים ישראליים למען שיקומו (ראה תמונה), לא יכול היה לעצור בעד דמעותיו. . . הכנסות הערב, שאורגן על-ידי מרתו הראשונה של משיח, **מיא ארכמובה**, ובעלה **יוסף גלדנר**, הסתכמו בקרוב 3000 ל"י ותוק' דש למימון נסיעתו של משיח לאמריקה, מקום בו תורכב לו רגל תוחבת משוב' ללת. . . באותה הופעה אירעה תקרית קלה כאשר הומרת **נורה מלשולב**, שסיימה את הומן שהוקצה לה, התעקשה לשיר שיר

מאחורי הקלעים. המאורע האמנותי של השבוע היתה הופעת מאה אנשים ישראליים לכבודו ולעזרתו של חברים הפצוע, רקדן יצחק משיח. ההופעה, שנמשכה עד לשעות הקטנות בליל ריבוי המספרים, הפכה למעין תחרות עם הופולארייות, כשהשופט הוא קהל האלים שמילא את אולם הזירה, בתמונה נראים הרקדנים רפאל כהן ויוספה רונשטיין כשמתאפרים לקראת הופעתם בעוד המפוזאית אסתר אלון (שמאל) שולחת מבט מתוח אל האולם האפלול, שם תופיע בעוד דקות נספר בקטע מוסיקלי.

פסוקי השבוע

- **המשורר נתן אלתרמן**, על סיכויי תחרות הכדורגל ישראל-ברית המועצות: "אם נבחרת ישראל תפסיד בהפרש גולים גדול, יקראו לראש הקבוצה דהיגול. אבל אם יצליחו הישראלים להבקיע שער כבוד לפחות, נתפלל כולנו בנוסח: ובא לציון גול". . . על סיכויי המשלחת הישראלית לתחרויות אליפות הצניחה החופשית במוסקבה: "צנח ישראל לא ישרק".
- **הרב יהודה לייב מימון (87)**: "אם אומנם נכונה טענת המצרים כי הישראלים הם ששלחו את הפצצות המוסוות כספרים למפקדי הפראיון — אנו באמת ראויים לכינוי עמ'הספר".
- **ח"כ חרות יוחנן באדר**, באותו עניין: "בישראל אין סכנה שיקרה מקרה דומה. אילו שלח משהו לאחד השרים פצצה בצורת ספר, היו גונבים את תוכן החבילה במכס, והשר היה מקבל רק עטיפה ריקה".
- **ח"כ חרות שמשון יוניצ'מן**, על מינויה של חנה זמר כסופרת המדינית של דבר בירושלים: "זמירות חדשות אינן נשמעות במשרד-החוק, אבל זמר חוש יש שם".
- **ח"כ הפועל המזרחי מיכאל חזני**, על תביעתו של לוי אשכול להודוק החגורה, כדי למנוע ציבור כלכלי: "עד כה שמעתי על חגורת שבר. עכשיו יש כנראה גם חגורת משבר".
- **ח"כ הפועל המזרחי יצחק רפאל**, בתשובה להאשמות שורת המת' נדבס כי נתפס בהברחת יהלומים מבלי שנשפט על כך: "אין העסקן הציבורי הפקר במדינתנו".

מה אומר הספורטאי?
משנה בטחון במשחק עם אגרת המלווה העממי 1955 בכיס

נוסף, למרות מאותו המרומזות של גולנה, לאחר דירקרב העוויות והנועות של כמה דקות לעיני הקהל הנהנה, ניצחה הזמרת בעזרת תשואות הצופים ושרה את שיר רה. . . פרופסור **מרבוס ריינר**, איש הסניון החיפאי שזכה לא מזמן לפירסום בינלאומי בהמציאו משאבה צנטרוסאטלית, זכה גם להפתעה: שגרירות ברית-המועצות סיפקה לו את ספרו על תורת הריאולוגיה, שיצא לאור בתרגום רוסי לפני תשע שנים. ריינר, שהידיעה הגיעה אליו כעבור זמן רב, ניסה לשווא להשיג העתק של התרגום, וזה לכך רק לאחר שביקש את אחד המדענים הסובייטיים שהשתתפו בקונגרס הבינלאומי במכון ווייצמן למדע וקפד לו אישית את הספר. . . לתרגום זכה גם מחזהו של **משה שמויר** מזחמת בני אור, שמהדורתו הצרפתית יצאה לאור השבוע.

סרנדה משמרתית

שרהדואר ד"ר **יוסף בורג** מצא אמ' צעי מקורי להחיות את נאומו האנטי-חזירי בדיון בכנסת: הוא הביא לעיונם של חברי הכנסת ספר גרמני הכולל שיריטט של צייר אנטישמי, המתאר את סלידת גרין הודים מן החזיר כצביעות חסודה גרין דא. . . חריף לא פחות היה ח"כ **צ'יכ ישראלי רוקח**, שקבע בנאומו כי "החזיר יליחה את הממשלות בכל דרכיהן". . . אחד ימיו **מיניץ** אל אחד מחברי הבית שנראה עצוב ומדוכא, אמר לו: "אתה נראה כמו חזיר אחרי החוק". . . ח"כ מפא"י **משה שרת** טרם התפטר מהתפקיד שהעמיס על עצמו בהגאה לפני שנים רבות: חידוש מלים עבריות, השבוע, בהרצאתו בסני תלמידי הסמינר המפא"יי בבית-ברל, קבע שרת כי המונח המדעי גראויטציה ייקרא מעתה ו' אילך בעברית שרתית בשם "כבידה". . . נראה ששרה-הסעד **משה שפירא** לא קלע למטרה בטענו כי עורך ידיעות אחרונות הרצל **רוזנבלום** שונא "כל דבר ששמו משה — משה שרת, משה שפירא ואולי גם חורת משה". ההוכחה הנגדית של רוזני בלום: הוא קרא לבני-יחידו (בן 18) בשם משה. . . את תחילת פגרת הכנסת ציינו חברי סיעת מק"י **משה סנה**, **אמתר ווילנסקה** ו**תופיק טובי** באכילת סני-דה מורחית של חומס וטחינה במסעדה ירושלמית קטנה בשעה 12 בלילה, עם תום השיבה האחרונה של הכנסת. . . **אשר יצא** מפקד משטרת ירושלים ס.מ.מ. **לוי אברהמי** לחופשה החודש, גלחתה אליו מכוננית משטרה צמודה, אשר נלקחה בכל ערב למוסד-המשטרה בירושלים לניקוי ו' מילוי מיכל הבנוזן. בערבו האחרון בבית ההבראה ארזה במוצא, הובאה כל תזמורת המשטרה כדי להשמיע סרנודות-אהבים ל' מפקה. . . מכוננית משטרתית אחרת עמו' סה בקצינים **אליעזר** ("ליוקה") **שילוני** ו**דוד וילק** נעצרה על מנת לאסוף את שופט השלום **משה** (משפט רומק) **גולן**. לתמיחה השופט: "הרי אין מקום במכוננית", נענה ע"י הקצינים: "אין דבר, כבוד השופט עשה מספיק בשביל המשטרה בזמן האחרון". . . הסופר **יוסף אריכא**, שי איבד החודש את כלי עבודתו, עט גובע פארקר 51, לא התאבל על האבדה זמן רב. הסיבה: המוצאת הישרה היתה פקידת באנק שהכירה את שמו של אריכא מקריאה בס' פריי, וזתה את כפרס בספר-סיפוריו עם הק' דשה אישית.